

допускають ся повстанці на спокійних Турках. Ми не були-б звертали уваги на сі очерненя, розсівані турецьким правительством посредством своїх друкованих органів, — колиб деякі дипломати не були поспішили ся з сих очернень зложити для себе капіталу.

Треба знати, що старанем Турків є представити себе баранцями — а нас вовками — се може тільки сьміх викликати в цивілізованій Європі. Жалую, що на жаль фактично сі калюмнії найшли поміщене в стовпцях російського «Правительственного Вестника». До якої цілі зміряють отсим? Коли російські дипломати думали, що сим способом викликають ще більший від теперішнього пролом Росією, а поневолема македонським населенем, — то безпотрібно, бо сей пролом вже від давна існує і є досить великий.

Наше становище є зовсім ясне: або Турки стануть змушені сповнити реформи, торжественно загарантовані нам в берлінським конгресі перед двадцятьма літами великими державами, або нас вигублять. І одно і друге зависло від європейської дипломатії. Пошож сеї кепско обдуманой тактики російської дипломатії, яка старає ся зогидити нас в понятях цілої Європи? Протестуємо з цілою рішучістю против сих очернень. Оголошую торжественно, що повстанці зі своєї сторони не допускали ся жадних жорстокостей. Не вільно їм сего допускати ся, — бо і ми маємо свої права, на підставі яких караємо всякі переступи. А припустім, що хотій в поодиноких случаях, на відплату за турецькі жорстокости, віддячено силою, — чи не насуває ся само собою питання: звідки, чому спокійна, ласкава, покірна «рая» перемінчила ся в звівірв? Чи не є ясным, як білий день, що ми теряємо ся в розпуці в наслідок щоденного, систематичного тероризму турецьких властей, редифів і башибожуків?

Другий заміт, піднесений против нас російською дипломатією, звучить: «Повстанці не бють ся властиво за свободу і самостійність народу, їм розходить ся о доходи з посад і урядів, які хотіли би загорнути, скоро переведуть ся проєктовані нами реформи». — Жалую, що ми не дипломати, щоби зрозуміти властиву гадку сего безстыдного посудження. Думаю, що кождий, що не поводить ся упередженем, буде уважав се посуджене за крайній цинізм. Більшість македонської інтелігенції находить ся в перших повстанчих рядах; жаден з них не знає, чи доживе завтрішнього дня. Чи можна припускати, щоби таке високе посвячене мало за причину погною за посадами?

Мущу спростувати ще один заміт, піднесений з російської сторони, а іменно немов би ми туманили спокійне сільське населене, що в разі вибуху загального повстаня, Росія прийде з помочю. Таким агітаційним способом не богато зділали би провідники руху, бо всі консулі своєю строгою поставою супроти угнетеного населеня — від давна пересвідчили его, що не

може на Росію покладати жадних надій. Се добре знаний факт всему народови — не потреба аж виволікати его.

Противно, правдою є, що впливаємо в повстанців бодрість, — утврджуючи їх в тім, що не треба тратити надії на співчуте цивілізованої і християнської Європи, — що прецінь Европа не може допустити до вигубленя з овиду землі християнського народу, що бере ся за свою свободу і права чоловіка. Тому віримо в успіх наших тяжких борб. В сій надії будемо дальше вести розпочатий бій. Колиб помимо сего цивілізована Европа виявляла ся рівнодушною на потоки пролітої крови, що обильно пливе в македонських горах, (а сей пролив прибере в недалекій будучині далеко більші розміри), — то наші борці не лякають ся осуду історії. Єї вирок певно буде звучати: Був нарід, що перенятій бажанем стати позиточним членом в родині цивілізованих народів, згинув з честію в борбі з варварством.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В неділю: руско-кат. Симеона; рим.-кат. Ізидора орача. — В понеділок: руско-кат. Максима, Язона; рим.-кат. Мамерта. — Вівторник: руско-кат. Мелитона, 9 Муч. в Киє; рим.-кат. Панкратія.

— **ВІД АДМІНІСТРАЦІЇ.** При зміні місяця просимо наших Вп. Передплатників о скорє відновленє передплати, зглядно о вирівнанє залеглостей, бо будемо приневолені застановити довжникам дальшу висилку часописи.

— **Аматорське представленє** у Львові штуки «Мартин Боруля» не відбуде ся нині (в суботу), але аж в наступаючій тижни.

— **3 Бродів.** Рус.-укр. касин. Тов-о «Основа» в Бродах устроєв в четвер дня 21. н. ст. мая с. р. в сали музичного Товариство в вечер з танця м.в. Дохід призначений на рус.-укр. повітову Бурєу в Бродах. Вступ від особи 3 К. Одяг візитовий або народний. Запрошеня розсилають ся. Хтоби не одержав запрошеня, а хотів бути на вечерку, зволить зголосити ся до судії Герасимовича в Бродах. З огляду на добродійну ціль, можна сподіватись, що Брідщина і сусідна околиця явить ся в комплеті. — *Виді.*

— **Популярно-наукові виклади в Коломиї.** В неділю дня 10. мая с. р. відбуде ся в сали «Народного Дому» (II поверх) виклад проф. Івана Раковского: «Ціль людського житя». — Початок о 6. год. вечером. Вступ вільний.

— **3 «Львівського Бояна».** На вчєрашних загальних зборах «Льв. Бояна» ухвалено прийняти до відомости резигнацію цілого виділу і поручено дотеперішньому виділови завідувати справами тов-а до дня продовженя загальних зборів, с. є до найближшої пятниці.

— **Буря над Львовом.** Нині в полудне появил ся на західнім небосклоні грізна дощева хмара і з громами посунула над північною стороною Львова і понад Клепаровом та Замарстинювом в напрямі Глиня. В середмістю Львова падав тоді густий дощик і віяв шалений вихор.

— **Відзначеня в шкільництві.** Міністер віросповідань і просвіти надав: Іванови Адамчику-

ви, управителеви 5-клясової школи мужескої в Раві, Юривви Михаловському, управителеви 4-клясової школи в Мізуні і Іванови Рогольському, управителеви 4-клясової школи в Настасові, за їх довголітню і успішну працю титул директора.

— **Цісар** уділив з власних фондів 4.000 К за-помоги для погорільців в Любінні великім, а 8.000 К для погорільців в Роздолі.

— **«Не взивай імени Господа Твого надармо»!** Вчєра рано відбувала ся у Львові судова проти Дмитра Висоцкого з Дорошова, обжалованого о крадіж двох корців збіжа. Обжалований признав ся до крадіж, але не двох корців збіжа, лише кількох літрів і то вкрав їх у иншого селянина, Стефана Мартина. Сего Мартина покликано до вчєрашної розправи на сьвідка. Коли радник суду Дзєржиянський казав Мартинови перед переслу анєм присягати, він опер ся тому і заявив: «Я раз присягав цісарєви, а на таку дурницю присягати не буду». І звиняв ся тим, що в его селі одному мужикови, що присягав в суді, померла жінка, діти, виглябла вся худоба і він тепер зійшов на жебрака. Вкінци Мартин заявив, що заплатити навіть сто срібних кари і посидить рік в криміналі, а присягати не буде. Коли трибунал старав ся Мартина пересвідчити, що присяга не є гріхом, він упер ся і не присягнув. В виду сего трибунал засудив его в короткій дорозі на 20 К кари і 24 годин арешту і відложив розправу до нині на 11. год. перед полуднем, даючи тим Мартинови час до надуми. Коли би він і нині ще не хотів присягати, то засудять его на вязницю і кошти з причини відложеної розправи, бо трибунал заявив, що не може зречи ся зівнань сего найважнійшого сьвідка.

На нинішній розправі Мартин приведений в арешту заявив рішучо, що не буде присягати. Тоді один з адвокатів почав его переконувати, що правдива присяга не є гріхом або злочинном, але Мартин не дав ся пересвідчити, а все потаряв: «Пан Біг мене покарав, а люди будуть на мене пальцями показувати». Наслідком сего трибунал відложив розправу і засудив Мартина на 3 дни арешту та на зворот коштів відротеня розправи. Коли Мартина відводжено до арешту, він додав ще: «Повісьте мене і поховайте тут зараз, а я присягати не буду». За три дни мають Мартина знова покликати до розправи і скажуть ему присягати. Коли і тоді не схоче присягати, то же его 6 тижнів арешту, і здає ся, до того й прийде.

— **3 товариства «Труд» у Львові** (Ринок 39). В складі нашого товариства маємо в запасі і в великім виборі і по цінах уміркованих: полотна на міру і штуками, килими краєвого солідного виробу, великі і малі до ужитку домашнього і для церков, гарні вишивки до сорочок, краватки з руским гафтом і звичайні, пояси і фартушки гуцульської сильної і гарної роботи і фабричні, кафтанники білі і кольорові, пончохи і шкарпиртки, ручники фабричні і з ручних варстатів, сервети, серветки, хустинки, словом все, чого лише в господарстві домашнім треба. Просимо оглянути наш склад і купувати, а ми певні того, що кожного нашим товаром відволімо.

Дирекція.

— **Огні.** В Новосілках дидницьких, добромильського повіта, згоріло оноді 9 селянських загород. — В Ілавчу, теребовельського повіта, знищив огонь 6 селянських загород. Шкода виносить 7.600 К, а була обезпечена на 3.000 К. — В Звинячи на Буковині, коло Заліщак, вибухнув дня 6. с. м. о 7. год. вечером другий пожар і знищив 5 домів. — В Росоханци, підгаєцкого

Денис Угновець.

Ю р о д и в и й.

(Оповіданє мого діда).

Було се пізною осенню, в половині падолиста. Дрібний дощ, змішаний зі снігом, скроплював бруковані улиці К... По хідниках і вибогах стояли маленькі баюрки. Хоть була се година десята перед полуднем, мійський рух не був великий. Слота та холод запырали можних в теплих комнатах. Хиба той вилазив з затишного мешканя, хто мав які конечні, нетерпячі проволки, орудки.

Улицею С... ішов чоловік низького росту — одітий в довгий по кістки, чорний халат — босоніж; на лівій руці двигав він кошик, видко, досить тяжкий, бо похилив ся на правий бік.

Ідучи за ним з яких двадцять кроків, не міг я розізнати, хто се? чи жид, чи який дубовий. Отсе, що в таку пору ішов чоловік босоніж, улицею міста — мене зацікавило. Я прискорив ходу, а щоби виминути его і лицем в лице глянути сій незвычайній особі — я перейшов на другий бік улиці. А що мій незнакомий двигав тягар — а я був вільний, тож без най-

меншої трудности я минув его, перебіг знова на другу сторону і пішов проти незнакомого.

Якеж було мое здивованє — коли я в сїм дивнім незнакомім, пізнав мого давного, шкільного товариша.

— Що з тобою?! — питаю — в таку слоту і студінь — босо — з кошєм — в довгім халаті ніби ряс... чи не хорий ти przypadково?

— Може — відізвав ся в відповідь з таким спокоєм і резигнацією — начеб сє було щось найзвичайнійшого.

Я не годен був більше питань завдавати — тільки дивив ся в его висохле — винужденіле лице — в ті великі задумані очі, прикриті мракою якогось суму, невиспані, окружені сивною обвідкою безсонности та змученя. Його долішну щоку поросла рідка борода.

Мені чогось сумно стало на вид сей; — мороз перейшов по шкірі — і в одній хвилині станув — в моїх думках виринув образ давного товариша, веселого... жвавого... повного житя і надії...

— Слухай — щож ти робиш — де обертаєш ся?!...

— В щастю, хоть між горем і слезами — була коротка відповідь. — Працай — не спивай мене — мені ніколи — на мене ждуть — і спокійно, начеб нічого не було, завернув в бічну улицю...

Я стояв ще все як огомолшений.

Коли я отямив ся і прийшов до рівноваги, его вже не бачив. Він щез мені з очий. Надармо шукав я его зором і глядів за ним по улицях міста.

Его слова: «В щастю, хоть між горем а слезами» звеніли мені все в моїх ушах і я їх ніяк зрозуміти не міг. Не вжеж може бути щасливим чоловіком?

По кількох днях стрічаю другого товариша та розказую ему цілу подію.

— То ти ще нічого не знаєш? Він юродивий! Сердечний бідолаха хорий на умі. Він ходить від хати і жебрає та не для себе. Вишукує по норах і піддахах недужих та все їм віддає і по цілих ночах сидить при них та їх доглядає. Зразу зглядали ся на него, два місяці лічили его навіть холодною водою, а вкінци пустили невилічимим юродом...

Я не переривав оповіданя мого товариша. Оно доперва розяснило мені слова: «В щастю, хоть між горем а слезами». Він почував себе щасливим, бо ніс поміч прибитим нуждою, горем і слезами.

І в божевільно мав нещасний — ціль житя.

Краків 29. I. 1903 р.

повіта, згоріла дня 4. с. м. горальня і часть фільварку. Шкода обезпечена виносить 75.000 К. — В Річичанах. городського повіта, згоріло вночі на 6. с. м. 10 будинків вартости 10.000 К. Шкода була обезпечена в «Дністрі» на 3.000 К. — Дня 5. с. м. згоріло в Станьковій, калуського пов., 25 мешкальних домів і понад 50 господарських будинків. На 25 погорільців було лише 5 обезпечених. — В Пустомитах зібхнув оноді огонь і знищив до тла 6 загород селянських.

— **Що кацапска безличність** не має границь — се давно звісна річ. А хоч звертати особливу увагу на всі вицвіти византийського крутарства та пікчемности національних зрадників не стало би прямо часу та й не виплатило-б ся, всеж таки деякі «сделки» московских наймитів перевернули-б навіть умерлих в гробі. Тоді вже прямо гріх мовчати... Ось такі гадки насувають ся нам при читаню вступної статі послідного часла «Галічаніна» з 9. н. ст. мая с. р. (ч. 92) п. з. «Віснїанію наших Лемкоф». Прямо подивляти треба безличність «Галічаніна», з якою він накідає ся на «кучку сепаратістоф», себ то на так визначних і заслужених просвітителів Лемківщини, як пп. Лівинський і Яворський і многа інших, які — звісно — так дуже причинили ся до освідомленя як-раз тих безталанних Лемків, що з ласки кацапської «тверди» жили доси мов та німота... Прямо не хоче ся вірити, з як бездонним цинізмом жалкує орган кінтопокловних на се, що ось то «русская» (!) молодіж, «посіщающая» гімназію в Новім Санчи уже цілий рік не має «спокойствія»: єї вічно переслідують шкільні власти за... атеїзм, «зв'язаний тісно з українофільством», «ібо по вираженю українцевь, каждый українець долженъ быть атеистомъ» (о бездонная глухота кацапского твердолобія!)... Бідна молодіж!...

Та «Галічанін» проливаючи крокодилеві сльози зі скромностю облудниці — призабув згадати, що те переслідуня за мнимий атеїзм завдячує безталанна молодіж не чому іншому, а як-раз гидким жандармским доносам самого «Галічаніна»... Справді — з так рафінованою облудою, з так по візантійски уданим «шляхотним» обуренєм, може вказувати пальцем лишень орган московских рабів, той, на якому шапка горить! — Далше підбурює «Галічанін» лемківську інтелігенцію против провідників української «агітації». Він апелює до «самих доблестних церковних і народних діятелей» та надіє ся, що «западная русская окраина крѣпко отстоитъ свою славу» тверди... О найва кацапска «откровенности»! Невжеж Лемківщина справді й надалше має спати твердицким сном — з ласки «доблестних діятелей»?

— **В Копичинцях** відбуде ся дня 24. с. м. посвяченє церкви під проводом о. митрата Фацієвича із Станиславова.

— **Новий загальний шпиталь** в Ярославі. Дня 1. с. м. отворено новий загальний шпиталь до прилюдного ужитку. Отвореня довершив член краєвого виділу п. Овишкевич, в присутности краєвого інспектора шпиталів д-ра Савидького, бурмістра д-ра Дециуса, посла д-ра Яля і голови комітету шпитального д-ра Лісовецького.

— **Нещасні пригоди.** В Купчинцях, тернопільського повіта, стіна валеного дому придавила на смерть селянина Ваврика Ключовського. — Селянка Марія Воробчак з Пітрича, станиславського повіта, скочила до Дністра в самоубійчїм намірі і утопила ся. — Петро Римар з Тарнави, добромільського повіта, стинаючи в лісі дерево, упав під него, коли валило ся на землю, і погиб на місці. — В Потоці, рогатинського пов., утопив ся в кирици 4-літній синок господаря Михайло Горинь. — В Камінці струм, утопив ся в Бузі Кметь Гаївка підчас ловлі риби. — В стрийскім парку у Львові підірвав собі жили Едмунд Райф, родом з Цішанова, судовий канцеліст, жонатий, і погиб наслідком уливу крові. Причина самоубійства незвісна.

— **Зелізняця Львів-Самбір.** Перший поїзд робочий на будуючїм ся шляху державної зелізниці Львів-Самбір прибув вчера о 12. год. в полудне з Самбора до Рудок і по короткім перестанку поїхав далше в напрямі Львова. Сам поїздом їхали: управитель будови радник будівництва Косіньскій, шеф підприємства Зембіцкій і урядники підприємства.

— **Проти граду.** Минулого року роблено в Стрийї проби розгоненя градових хмар при помочи стріляня з моздрів, однак сей спосіб мусів показати ся мало успішним проти сили природи, коли доси в Австрійї нічого не чути про забезпечуванє просторів, щорічно навіщуваних градом. — В справі розгоненя градових хмар пише варшавська Gazeta polska ось що: На градових стациях ставляють гармати, а властиво великі моздрі окремої конструкції і стріляють з них в хвили, коли надлітає градова хмара. Сі уря-

дження є дуже дорогі. Після спостережень, теоретичних обчислень а вкінці після ухвал III міжнародного зїзду протиградового повинні градові стацияі стояти побіч себе на віддаленю 400 сажнів, бо лише в тім случаю можна надїятися доброго успіху. З сего видно, що одна стация вистарчає ледви на $\frac{2}{3}$ квадратної верстви, с. є 130 до 140 моргів. Здаєть ся, що капітал вложений в урядженя і кошти облуги будуть так значні, що в звичайних обставинах сїльського господарства сї урядженя не видержуть рахунку і суперництва з товариствами обезпечень від тучі — де простор 130 до 140 моргів можна обезпечити за 15 рублів річно. Де однак плянтация є дорожшї, де властитель плянтацияі наражений на більше ризико, а на малім просторі управляє цївні рослини, там градові стацияі можуть найти приміненє. Передовсім надають ся до такої охорони: огороди, сади, хмільники і виници. В послідних роках головно в виницях уживано сего середника проти граду. За приміром інших заряд державних дїбр в Кахетїї на Кавказі урядив минулого року протиградові стацияі на невеликім просторі, в віддаленю 400 сажнів одна від другої, зложені з 31 моздрів. Коли зближали ся градові хмари, стріляно з кожного моздря около 15 разів. Наслідки були добрі. На 21 случаїв, в яких стріляно, ані один раз не падав град на простор, забезпечений моздрями. Коли одна стация наслідком браку облуги не могла сповняти своєї задачі, то сусідній стацияі обезпечили єї простор від граду, і там падав лише сніг. Протиградові стацияі охоронили почасти також сусідню околицю від граду, бо або градові хмари зовсім розходили ся, або наносили лише незначні шкоди.

— **Немила несподіванка.** В Лізініг під Віднем закарлясь були два брата, сини вдівця Антона Краля, до комори реставратора Вїндіша і забрали звідтам все мясо призначенє до вудженя, між тими 2 величезні шинки, всего разом на 200 К вартости. Місцева жандармерія стала слїдити за зл діями, а слїди завели єї аж до хати Краля. Як-раз коли жандарми увійшли в полудне до хати, побачили на столі величезну миску кведлів і уварену шинку, з котрої аж курило ся. Старий Краль забирає як-раз крапти шинку, коли гостина жандармів зробила єму немилу несподіванку і дозволила ледви понохати то, на що вже острив собі зуби.

— **Банду фалшивників монет** вислїдила жандармерія в Молдавскім Банілові в сторожинецкїм повіті на Буковині. Належали до неї 32-літній робітник, занятий в паровій трачці, Василь Пасічук, 28-літній зарібник Іван Гаврилюк, і єго жінка Олена. При домашній трусениці викрито цілий варагат, різні знряди власної конструкції, відтиски і фальсифікати. Фалшивники ті виробляли 20 гелєрївки і коронівки з цини, а монети ними вироблювані були мимо примітивних прирядів, якими послуговувано ся при фабрикації фальсифікатів, до правдивих разячо подібні. Фалшивників узянено і відставлено до суду повітового в Сторожинци.

— **Делегат през. Рузвельта у Папі.** З Риму доносять, що Св. Отець прийняв вчера на аудїєнції монаха Івана Баптисту, котрий з порученя архієпископа в Бальтіморє зложив Папі з нагоди ювілея желаня від президента Сполучених Держав і вручив єму в подарунку 10-гомовий твір, в яким містять ся всі відручні розпорядженя і листи президентів Спол. Держав від 1797 до 1889 року. Сей твір присвятив през. Рузвельт Св. Отцю і підписав єго власноручно.

— **Заручини царевича.** Revue Russe доносить, що російський наслідник престоло вел. кн. Михайло має в найближшїм часі заручити ся з дочкою кн. Конавгт.

— **Сила вихру.** Страшна воздушна труба перелетїла минулого поведїлка через полуднево-західній Ганновер і наробила величезної шкоди. Наперед пустив ся град, котрого зерна доходили до величини малого курячого яйця і витокв все, що лиш було в полях, городах і садах. За хвилику опися, ледви що град перестав падати, звїяла ся воздушна труба. У воздуху страшенно завилло і загудїло, а вслїд за тим видко було, як від хмар відділила ся вузка смуга і спустила ся в долину на полудне від села Вільфінгавзен а відтак посунула ся через се село і сусідне Гольтезен, де позривала дахи з кількох домів і понищила гироди. Поза Гольтезен здавало ся як колиб труба мала розїйти ся: але она скрутила на ново і зробила ся з хмар мов би лїнка, котра досягала аж до землі, та пігнала зі шаленою скоростю далше, лишачи поза собою слїди страшиного спустошеня. При гостинци до міста Ельдагсен повіривало з корінем цілий ряд дерев овочевих та понесло їх далеко. Само місто труба оминула, але за то наробила страшенної шкоди в цілій охресности. Коло Гестоф по-

ломило верхки дерев та понесло їх сьвітами. Старі дуби, такі грубі, що їх один чоловік не годен був в ніякий спосіб обїймати руками, скрутило в долині і зломило якби сїрничок, або таки вирвало з корінем і понесло далеко. Труба захопила якийсь віз з ванном і понесла єго далеко, а відтак перевернула; лекші вози на полях, що стояли зі знрядами господарскими, поломило на кусні та порозносило. Труба захопила була також цілу череду овець, збила і скрутила їх в купу, піднесла мало-що не всі вівці в гору, а відтак пустила на землю. Чабан уратував ся ще в пору, сховавши ся під міст. Наконець блиснуло в трубї, загреміло і труба розириснула ся.

— **Незавидна доля.** В Амштеттен, в долїшній Австрійї арештовано за волокитство баронову Вікторину Вольф з Тоденварт і єї 22-літнього, слабого на умі сина, та поки-що замкнено разом з другими шупасниками. Баронова розповіла, що була колись богата, бо до неї належала колись ціла маєтність ґрунтова і замок в Айхенав коло Фульди в Гесїї. Баронова, котра має нинї 47 літ, сталась жертвою якогось дурисьвіта, котрий удаючи великого пана, припятав ся звідкись до неї і в 1881. р. оженив ся. Той дурисьвіт, іменем Дете, з яким она опися розвела ся, програв ціле єї майно в Монте Карльо, а відтак ще й показало ся, що він був вже жонатий з другою, коли женив ся з нею, та що єго жінка ще жила. За двоженство засуджено єго на чотири роки вязниці, а она тимчасом зі сином від него Ервіном ввадала в щораз більшу нужду, аж остаточно не маючи з чого жити, пустилась в сьвіт за пропшеним хлїбом і так аж доси волочить ся. Нещасливу мають відставити тепер шупасом назад до єї місця приналежности, до Айхенав.

— **Ватагу лихварских пїявок** викрито в місті Лоди, яка закинула свої сїти на тамошну «золоту молодіж» і не лише ссала з неї проценти, але й допускала ся обманств з векслами. Отсе лихварї давали до підпису подвійні блякети векслеві, зліплені разом. На верхнім вексли була виписана та квота, яку лихварї позичали, а на спіднім потрійна або почвїрна. Коли вексель мав вже всі потрібні підписи і жїро, тоді лихварї відклеювали верхній вексель і на спіднім доповнювали потрібні підписи, а в речинци виплати заносили вексель родичам позичаючого до викупу. Аби уникнути скандалів, родичі звичайно викуплювали вексель. Вкінці поліції удало ся прихопити лихварів, а при слїдстві показало ся, що їх обманства досягали до пів мільона рублів.

— **Місто жонатих.** Французскій учений Кайлянд, що обїздив вже кілька разів Африку, оповїдає, що серед лїбийскої пустинї находит ся місто Сїноаг, в яким мешкають самі жонаті. Як лиш хлопці доживуть віку мужеского, мусять їти до села, яке лежить впрочім не дуже далеко від Сїноаг і можуть аж тоді вернути в родинне місто, коли виберуть собі там якусь дівчину за жінку. Таке право обовязує і вдівців. Шкода лиш, що учений не пояснює, що діє ся із сїноагскими дівчатами. Невже і они йдуть у чужану шукати собі досмертних товаришів життя?

— **З зеліниць.** З причини зміни конструкції при обекті на шляху Ходорів-Жидачів буде відбувати ся рух поїздів ч. 3311 і 3312 дня 12. с. м. з пересїданєм в місці перешкоди.

— **Дрібні вісти.** Віденський суд краввий вислав стежний лист за 22-літнім Станиславом Чайковским, родом зі Львова, обжалованим за обманство. Чайковскій подає ся за поручника кавалерїї і має перебувати в Італїї. — На шляху Чортків-Залїшки привернено вчера правильний рух поїздів особових і товарових. — Ставропигійскій інститут удїлив з фонда пок. Зарицького на сей рік 160 К за помочи на будову нової церкви в Тарнавці горішній коло Ліска. — «Дурний Ясьо», типова фігура львівска і втіха львівської брукової публіки, перейшов в добре заслужений стан спочинку, бо від кількох днів сидить вже в домі для невилічаних, де єго уміщено на ласкавім хлїбі магістратскім.

— **Помєр:** в Тарнові Василь Тиховскій, скарбовий радник, в 56. році життя.

— **Родимці!** Памятайте на бурсу Руского Товариства педагогічного у Львові!

Наука, штука, література.

— **Учитель ч. 9,** з 5. мая 1903. Зміст: З життя і вихованя. — Нинїшній стан рисунків по наших школах. — Переведенє подїлу в обємї ч. 8. на I-ім степені. — «Як-раз не на час!» — Про загинуванє і єго ліченє. — Оповіденя.

Публична Галя авкційна

Львів — пасаж Міноляша.

Вистава річній призначених на продажу гідна оглянєня задля значного числа творів штуки і старинностей. Також багато річній до практичного ужитку як: меблі, дивани, фортепїани, повози, машини до шитя, роверї, машини до писаня, золоті і срібні предмети, хїньске срібло, годинники, убраня і т. д., одним словом всякого рода движимости дешево до набути. — Ліцїтациї відбувають ся що тижня в четверги о год. 4. пополудни. — Вистава отворена щодень від 3. до 8 год. вечер; в недїлі і в сьвятя від 9. до 12. год. — Бюро для прийняті річній на продажу отворене щодень від 9. до 12½ год. в полудне; для дрібніших річній також і пополудни від 3. до 6. год.

— **Поступ.** Послідні три числа коломийского тижневника «Поступ» визначають ся вельми цінними статями, написаними приступно і зрозуміло для кожного. Між иншими містять ся там отей статі: Що таке поступ? — Пробоєм крізь гори. — Із далекого сходу. — Більше світла! — Пасічнична вистава у Відні. — Про характер. — Пятнистий тиф. — В фейлетоні «Поступу» друкує ся займаюча новела М. Конопницької: «Дім».

— **Репертуар Львівської Фільгармонії.**

В суботу дня 8. мая: великий композиторський концерт Р. Леонкавалла під его личним проводом, а при співучасті Ванди Оттавової, Станислава Оржельского, Адама Людвіга, мішаного хору «Люти» і Хору академічного.

Телеграми.

Пекін, 9. мая. Бюро Райтера доносить, що Росія знова обсадила місцевість Ніючван і порт коло ріки Ляс недалеко Артура. До Ніючван спроваджено гармати великого калібра, а в порті стануло 14.000 російского війська. Крім того приготовано там великі припаси харчу і амувіції.

Париж, 9. мая. Вчора відіхали до Солуня два великі панцирники.

Оран, 9. мая. Вчора в ночи напали Берберийці на французску каравану, зложену з 500 верховолудів, наладованих провіантом та товарами, і все ограбили. В бійці, яка при тім настала, убито 30 людей, а 18 тяжко ранено.

Петербург, 9. мая. В Ростові над Доном розкинули соціялісти революційні прокламації. Населенє лякає ся подібних розрухів, які були в Кишеневі.

Надіслане.

Спеціаліст недуг горла і грудий

Др. ЕВГЕН ОЗАРКЕВИЧ

довголітній лікар клінічний і заведена ліничного в Щавниці, ординує постійно у Львові, ул. Корняків ч. 1., II пов. (Народний Дім).

11(48-?)

ФІЗИКАЛЬНО-ДИЄТИЧНА ЛІЧНИЦЯ

д-ра Тарнавского

в Косові (за Коломиєю), ст. зел. Заболотів отворена від 1-го мая до кінця жовтня.

45(6—10)

На часі!

Так висказують ся многі Веч. ОО. про книжочку на майске Богослуженє

„Стежечка в Рай“

Хто з Вир. Отців хоче своїм парохіянам подати духовну лектуру на май і на яку небудь пору року, а помочи бідній церкві в західній Галичині, зволить численно продавати їм книжочку п. з. «Стежечка в Рай».

Набути можна по ціні 1 К (10 сот. почтове) у книгарні Наук. Товариства ім. Шевченка, Станіславської, а в більшій числї лише під адресою:

Свящ. Дан. Бодревич

в Порохнику (почта в місци).

49(2—2)

Colosseum

Пасаж Германів при ул. Сонішній.

Щоденно о 8. год. вечером величавє представленє. В неділю і свята два представлення.

Сензаційні новости, ще ніколи не бачені.

5 сестер Lorrison, найславнійший америк. квінтет краси, тансерки Cake Walk. — **Йосиф Зейдовский**, б. артист варшавских театрів, в своїм репертуарі. — **Сестри Сітта**, музикально-трансформаційний акт. — **Tower and Clayton**, сміхованці. — **Sgra Esperanza**, іспанське тореро. — **Mlle Couer**, лірична співачка. — **Little Bertha**, найменша субретка на сьвітї. — Орхестра 80. п. п. **Мимо величезних коштів ціни місць дуже низькі.** Білети можна набувати в бюрі дневників Пльона, ул. Кароля Людвіка ч. 9.

„**Мечислава**“ Під сею фірмою отворено

нову робітню жіночих строїв

і школу французского крою у Львові при ул. Хорунщини ч. 16. Властителька робітні по кількालітних студиях за границею присвоїла собі всі найновіші здобутки на сїм полю, і доложить старань, щоби приеднати собі як найширші круги клієнтелї солідною роботою.

Ціни приступні.

Робота на час.

50(2—6)

Хлібороби і газдині!

котрі хотять всего в господарстві доглянути, як також і такі, котрих обовязок примушує безнастанного ходити, як н. пр. війскові, листоноси, реставратори і їх помічники, люди вікові, котрі чують ся дуже умученими, а найбільше докучає їм біль в ногах і крижах: Незавідне мною випробоване средство «**Айсон**» усуває зовсім через натиранє біль і умученє в членах.

АЙСОН!

служить вельми успішно також і тим, котрих свербить тіло і бувають змушені чіхрати ся в ночи аж до крови; натираючи тим средством подразжені часті тіла, успокоює ся їх і перебуваєсь ніч спокійно, ненарушаючи цілковито тіла через чіхранє ся.

Висилаю за послїплатою від 2 корон: **Л. ЕМЛІН**, агроном, Львів Підзамче, або **Дрогуєрия п. ЮЛІЮША ПОПЕЛЯ**, магістра фармації у Львові за жовківского рогачкою 43 (6—10)

Рідка нагода купна!

Наслїдком родинних обставин лучає ся добра нагода набути з вільної руки

МЛИН ПАРОВИЙ

(зелізнична станція, оцінений судово на 42.000 К. Він складає ся з льокомотива о силі 12-ти парових коней, з 3 нових питлів, вальца, комплєтного душача зі всіма додатками і є до набути за 9.000 алр. на добрих условиях сплати.

Млин лежить на гашицко-російській границі в дуже гарній і урожайній околиці, де нема жадної конкуренції, а вся околиця мусить в їм मदотити. До того ще в се околиця така, що меткий чоловік міг би там ще не одним промислом займатися. Близших вістей уділять *Emil Zeleny, Steinitz in Mähren.*

47(2—2)

Всілякі КУПОНИ

вильосовані

цінні папери

виплачує без потрученя провізії або контів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного.

Зарваницю

ул. Руска ч. 3. Ціна з почт овою оплатою 25 сот.

поему Василя Щурата можна замовляти лише в Станіславській книгарні у Львові.

Товариство взаїмних обезпечєнь

ЛВІВ
РИНОК Ч. 10.

„ДНІСТЕР“

ДІМ
„ПРОСВІТИ“

одинокє руске товариство асекураційне, заснованє в 1892. р.

обезпечає будинки, движимости, збіжжє і пашу против шкід огневих, побирає умірквану оплату премій, а чистий зиск т. є надвишку з оплат розділяє межі членів яко звороти; в послїдних трєх літах виносив зворот 8%.

ДНІСТЕР

ДНІСТРА

ДНІСТЕР

ДНІСТРА

ДНІСТЕР

ДНІСТРА

виплачує шкоди дуже скоро а оцінку шкід переводить разом з делегатом і місцевими членами. За 10 літ виплатив 6.064 відшкодовань в сумі 3.187.258 К.

полїси приймають при позичках Банк кравній і каси ощадности.

посередничить при обезпечєнях на житє в краківскім Товаристві, відступає частє провізії з таких обезпечєнь на рускі добродійні цілі; длятого на житє треба обезпечати ся тільки через «Дністер».

фонди виносить з кінцем 1902. р. 838.364 К і всі умішені в цінних паперах пупілярних.

уділяє агенції селянам особливо там, де єще не роблять дотеперішні агенти.

агенти заробили вже 432 тисячів корон провізії.